

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119445169
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119445169.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Ivice Hanuskovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému X. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXX/XX, XXX XX W. Z., zastúpenému ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod Hájom 1367/169-44, 018 41 Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 976,18 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/15/2020 - 193 z 01. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v celom rozsahu (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 976,18 Eur s 5 % úrokom z omeškania titulom nesplnenia záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 29. 04. 2019 medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu voči žalovanému postúpená na žalobcu. Postupca uzavrel so žalovaným dňa 08. 09. 2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. C. (ďalej aj „Zmluva“), ktorou poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 200,- Eur. Žalovaný neplnil splátky v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy, preto postupca pohľadávku zosplatnil. Pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 976,- Eur ako rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (1 200,- Eur - 223,82 Eur), zvyšok si žalobca neuplatňoval

3. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 451 ods. 1, 2, § 521, § 526 a § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) dospel okresný súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. V konaní mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 27. 07. 2016 vyplatil žalovanému na jeho účet sumu 1.200,- Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, aby bol medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorený písomný dodatok k Zmluve, ktorým by bola navýšená výška úverového rámca

pre žalovaného zo sumy 500,- Eur na sumu 1.200,- Eur. Žalobcovi tak vznikol nárok na vrátenie sumy 1.200,- Eur, titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, avšak s ohľadom na účinne vznesenú námietku premlčania nebolo možné z dôvodu premlčania uplatneného nároku žalobe vyhovieť. Nárok žalobcu posúdil ako nárok uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že suma 1.200,- Eur bola žalovanému vyplatená na účet dňa 27. 07. 2016. V tento deň mal právny predchodca žalobcu vedomosť, že žalovaný sa jeho úkor bezdôvodne obohatil a aká je konkrétna výška bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 OZ začala plynúť dňa 28. 07. 2016 a uplynula dňa 27. 07. 2018. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 25. 11. 2019, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ale aj objektívnej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 276,18 Eur s príslušenstvom.

6. Žalobca zdôraznil, že predmetom konania je výlučne nárok z revolvingového úver 500,- Eur, čo bolo preukázané predložením Zmluvy. Rešpektoval právny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní uzatvorenia dodatku k Zmluve a navýšení revolvingového úveru. Mal však za to, že ak žalovaný z poskytnutého úveru zaplatil 276,18 Eur (500,- Eur - 223,82 Eur), a tak neuhradený nárok žalobcu predstavoval sumu 276,18 Eur. Žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo vyššej sume než bolo zmluvne dohodnuté, a preto bol toho názoru, že bezdôvodné obohatenie nepredstavuje celé poskytnuté plnenie, ale len tú časť, ktorá prevyšuje zmluvne dohodnuté plnenie. Bol toho názoru, že bezdôvodné obohatenia malo predstavovať sumu 700,- Eur (z 1.200,- Eur), a teda suma 500,- Eur bola poskytnutá na základe Zmluvy. Neuhradená časť tak predstavovala sumu 276,18 Eur (500,- Eur - 223,82 Eur/uhradená suma žalovaným).

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení považoval žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie neuhradenej sumy 276,18 Eur za irelevantný a nepodložený. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu. Navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť v plnom rozsahu.

8. V odvolacej replike žalobca zotrval na svojom odvolaní ako aj na podanom odvolacom návrhu. Mal za to, že zo strany žalovaného neboli uvedené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybovali jeho nárok.

9. Rovnako žalovaný v rámci svojej odvolacej repliky zotrval na svojom odvolacom návrhu.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu vo potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Úvodom odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci ide už v poradí o druhé rozhodnutie okresného súdu. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12Csp/15/2020 - 109 zo dňa 07. mája 2020 zamietol žalobu a žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozhodnutie založil na nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, uznesením č. k. 12CoCsp/44/2020 - 177 zo dňa 25. februára 2021 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, podľa ktorého nárok žalobcu bolo potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení OZ o bezdôvodnom obohatení. Vysloveným právnym názorom bol okresný súd v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný.

12. Okresný súd po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie, rešpektujúc vyslovený právny názor odvolacím súdom, opätovne vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol. Tentokrát nárok žalobcu posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom s ohľadom na účinné vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaného, nemohol žalobe vyhovieť, nakoľko došlo k uplynutiu nie len

subjektívnej, ale aj objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1, 2 OZ.

13. Odvolací súd uvádza, že premlčanie možno definovať ako následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Predpokladom úspešného dovolania sa premlčania je uplynutie zákonom stanovenej premlčacej doby. Právna úprava pre určenie doby premlčania používa dva druhy lehôt, a to subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ je dvojročná a začína plynúť odo dňa keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň keď sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Oprávnený sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 OZ vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Vedomosťou sa myslí znalosť takých skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť bez toho, aby bolo významné, či oprávnený má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť skutkové okolnosti a vyvodiť, či na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu.

14. V konaní nebolo sporné, že dňa 27.07.2016 bola žalovanému vyplatená suma 1.200,- Eur bez uzavretia Zmluvy na jeho účet. Od nasledujúceho dňa (t. j. od 28. 07. 2016) začala žalobcovi plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba (§ 107 ods. 1 OZ) na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko mal vedomosť nielen o výške, ale aj o osobe (t. j. žalovanom), ktorá sa mala na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Dvojročná premlčacia doba tak uplynula dňom 27. 07. 2018. Rovnako od toho isteného dňa začala žalobcovi plynúť aj objektívna trojročná premlčacia doba (§ 107 ods. 2 OZ), ktorá uplynula rovnako dňa 27. 07. 2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na upomínacom súde až dňa 25. 11. 2019, tak je zrejmé, že túto podal po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že bezdôvodné obohatenie predstavovalo len sumu 700,- Eur a zvyšok bol nárokom zo Zmluvy odvolací súd uvádza nasledovne:

15. Po zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie, tento nariadil vo veci pojednávanie, pričom právny zástupca žalobcu zotrval na doterajších tvrdeniach a písomných vyjadreniach. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca si počas celého konania uplatňoval nárok na zaplatenie sumy z titulu poskytnutého úveru na základe Zmluvy, ktorý bol žalovanému poskytnutý v celkove výške 1.200,- Eur. Prevod finančných prostriedkov z úveru bol uskutočnený jednorazovým prevodom na účet žalovaného dňa 27. 07. 2016 (č. I. 35 spisu). Išlo o jednorazové plnenie poskytnuté na základe jednej zmluvy, ktorej existencia nebola žalobcom preukázaná. Žalobca po zrušení a vrátení veci ostal pasívny, keďže len zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, písomných vyjadreniach a nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, a to napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že ak neunesie dôkazné bremeno o existencii zmluvy, bude jeho nárok posúdený ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia.

16. Žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil a ani nenamietal správnosť záverov okresného súdu o premlčaní ním uplatneného nároku, a tak aj s ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol (prvý výrok) potvrdil v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny (I. výrok).

17. Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o trovách konania (druhý výrok), pričom napriek tomu, že odvolací súd zrušil prvotné rozhodnutie okresného súdu uznesením zo dňa 25. 02. 2021, tak napriek uvedenému bol žalovaný v konečnom rozhodnutí v konaní aj po zrušení veci opätovne úspešný, a preto prvoinštančný súd mu správne priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Z uvedeného dôvodu tak odvolací súd potvrdil aj závislý výrok o trovách konania (druhý výrok) v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, keďže odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).